

הַטוֹרָה בַּחֲבֵרוֹן וְחוּט הַתְּכֵלֶת

סִפּוּר עַל אֲב וּבֵן שְׁלֹא וְתָרוּ,
וְהָבִיאוּ אוֹר וּקְדֻשָּׁה לְעַם יִשְׂרָאֵל,
מִתּוֹךְ אֶהְבֵּת ה' עֲצוּמָה.

פְּרוֹפֶסוֹר בֶּן צִיּוֹן טַבָּגָר
הָיָה מְדַעֵן חָכָם
בְּרוֹסְיָה הָרְחוֹקָה.

אֵף עַל פִּי נְשָׁהּ שֵׁם
קָנָה, הֵלֵב שְׁלוֹ בְּעַר
בְּאַהֲבַת ה' וְצִיּוֹן.

הוּא הִתְפַּלֵּל לַה' בְּכָל יוֹם
נְשִׁיעָלוֹת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

ה' שָׁמַע אֶת תְּפִלָּתוֹ,
וְהוּא עָלָה לְאֶרֶץ!

כְּשֶׁנִּתְּיָם לְאַחַר שְׁעָלָה
בְּשִׁמְחָה לְאֶרֶץ, הַגִּיעַ בֶּן
צִיּוֹן לְחֶבְרוֹן עִיר
הָאֲבוֹת.

הוא רָאָה שֵׁם מְרָאָה
כּוֹאֵב מְאֹד:

בֵּית הַכְּנָסֶת הָעֲתִיק עַל שֵׁם
אַבְרָהָם אָבִינוּ הָיָה הָרוֹס!

אֲנָשִׁים הִפְכוּ אֶת הַמָּקוֹם
הַקְדוֹשׁ לְמָקוֹם לְכָלוֹף
וְאַשְׁפָּה.

בן ציון לא הסכים שמקום של ה' ישאר בבזיון כזה.
הוא בקש מהשמים והמנהלים לעזור ולנקות את בית הכנסת.
אבל אף אחד לא עוזר. הם אמרו שזה קשה מדי.
בן ציון הבין שהוא חייב לפעל בעצמו, מתוך בטחון בה'.

מָה עָשָׂה בֵּן צִיּוֹן?
הוּא עֲזַב אֶת עֲבוֹדָתוֹ בְּאוֹנִיבְרָסִיטָה!

הוּא קָנָה כָּלִי עֲבוֹדָה פְּשׁוּטִים:
טוֹרִיָּה (מַעֲדָר) וּדְלִי.

הוּא אָמַר: "אִם אֵף אֶחָד לֹא יִנָּקֶה
אֶת בֵּית ה' – אֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת זֶה!"

עִם הָרַבָּה תְּפִלָּה וְאַמוּנָה בִּלְבָב,
הוּא יָצָא לְדֶרֶךְ.

יום אחר יום, איש זקן עבד לבדו בהריסות.
הוא חפר בטוריה, מלא את הדלי ורוקן אותו. מאד, אך ה' מלא את לבו בשמחה עצומה ובכח.
כך, בידים חרוצות, הוא גאל את המקום הקדוש מן הלכלוך!

הַגְּבוּרָה וְאַהֲבַת ה' שֶׁל הָאָבָא בֶּן צִיּוֹן, עָבְרוּ לְבָנוּ הַיָּקָר, הָרַב אֱלִיָּהוּ. הָרַב אֱלִיָּהוּ גָדַל מִתּוֹךְ תּוֹרָה וְאַמוּנָה
כְּבִירָה. אָבֵל בְּמָקוֹם אֲבָנִים וְהִרְסוֹת בְּחֶבְרוֹן, הָרַב אֱלִיָּהוּ עָמַד מוֹל חֵידָה עֲתִיקָה שְׁקִשׁוּרָה לְמִצּוֹה יָקָרָה.

הַחִידָה הַיְתָה: מִצּוֹת "תִּכְלֹת" בַּצִּיצִית!

בַּתּוֹרָה כָּתוּב שְׁצָרִיד לָשִׁים חוּט אֶחָד כַּח
כָּחַל-תִּכְלֹת בַּצִּיצִית שְׁלָנוּ.

אָבֵל הַצָּבֵעַ הַזֶּה מִפֶּק מִבַּעַל חַיִּים קָטָן
בֵּימֵי הַנִּקְרָא "חִלְזוֹן",

וּכְבֵּר 1,500 שָׁנִים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל שָׁכַח אֵיךְ
לְמַצֵּא אוֹתוֹ!

גְּדוֹלִים וְחַכְמִים רַבִּים,
כְּמוֹ הָרֵב הָרֹאשִׁי
הָרֵב הָרְצוּג, חֲקְרוּ
וְחַפְּשׁוּ אֶת הַתְּכַלֵּת,

הֵרֵב
הָרְצוּג

מַחְקְרֵי
הַתְּכַלֵּת

הָרֵב אֵלֶיהוּ
יָכוֹל הִיָּה לְהַגִּיד:
"אִם הֵם לֹא מָצְאוּ,
גַּם אֲנִי לֹא אֶמְצֵא".

אָבֵל לֹא הִצְלִיחוּ
לְסַיֵּם אֶת הַמְּלָאכָה.

אָבֵל כְּמוֹ אָבֹא שְׁלוֹ,
הָרֵב אֵלֶיהוּ בְּטַח בֵּה'
וְלֹא הִתִּיאֵשׁ!

מֵתוֹךְ תִּפְלָה גְדוֹלָה לָהּ' וּבִקְשֵׁת סִיעָתָא דְשָׁמַיָא
הָרַב אֵלֶיהוּ הַמְּשִׁיךְ אֶת הַמַּחְקֵר
הוּא קָרָא אֶת כָּל סִפְרֵי הַמִּדָּע וְהַתּוֹרָה בְּנוֹשָׂא,
וְהִשְׁתַּכְנַע שְׁחֻלְזוֹן מְסִים מִן הַיָּם הוּא הַמְּקוֹר הָאֱמֵתִי שֶׁל הַתְּכֵלֶת!

אַחֲרֵי נְסִיּוֹנוֹת רַבִּים
וְעִבּוּדָה מְאֻמָּצָה,

ה' הָאִיר אֶת עֵינָיו
וְהוּא מָצָא אֶת הַדֶּרֶךְ
לְהַכִּין אֶת הַצֶּבֶע!

וְהֵם הִפְכוּ לִתְכֵלֶת טְהוֹרָה
מִמַּשׁ כִּמוֹ שְׂצוּיָה ה'.

הוא לקח חוטי צמר,
טבל אותם בצבע המיוחד,
והם הפכו לתכלת טהורה
ויפה ממש כמו שצוה ה'.

בְּשָׁנַת תַּשְׁמ"ח, הָרַב אֱלִיהוּ טַבֶּגֶר קָשַׁר אֶת חוּט הַתְּכֵלֶת בְּצִיצִית שְׁלוֹ.
הוּא הָיָה מֵהָרֵאשׁוֹנִים בַּדּוֹר שֶׁלָּנוּ שֶׁלָּבָשׁוּ תְּכֵלֶת!
מִמָּשׁ כָּמוֹ בִּימֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ וְחֲכָמֵי הַמִּשְׁנָה.
מִצֹּה אֶהוּבָה חֲזָרָה לָעַם יִשְׂרָאֵל. הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב!

אָב וּבֵן שֶׁבִּיאוּ גְאוּלָּה:

❖ הַגְּבוּר: הָרַב אֵלֵיהוּ הַבֵּן
❖ הַכְּלִי: תוֹרָה, מִדָּע וְאַמוּנָה
❖ מָה נִגְאָל? מִצָּוָה קְדוּשָׁה – גָּאֵל אֶת
הַתְּכֵלֶת מֵהַשְׁכָּחָה.

❖ הַגְּבוּר: בֶּן צִיּוֹן הָאָב
❖ הַכְּלִי: טוֹרִיָּה וְדָלִי
❖ מָה נִגְאָל? מְקוֹם קְדוּשָׁה – גָּאֵל אֶת
בֵּית הַכְּנָסֶת הָרוֹס מִבְּזִיּוֹן.

חֲכָמִים אוֹמְרִים שֵׁשׁ קָשֶׁר
מוֹפְלָא אֶל אַבְרָהָם אָבִינוּ.
אַבְרָהָם אָבִינוּ עָשָׂה רְצוֹן ה' וְאָמַר:
"אִם מִחוּט וְעַד שְׂרוֹךְ נֶעֱלֶה" (בראשית י"ד).
הָאָבָא מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ כְּדִי לְהַצִּיל
אֶת בֵּית הַכִּנְסֶת שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ.
וּבִזְכוּת זֶה, הֵבֵן עֶמֶד בְּמִשְׁימָה הַגְּדוּלָּה
לְמַצֵּא אֶת חוּט הַתְּכֵלֶת!

יְלָדִים אֲהוּבִים, הַסְפּוּר הַזֶּה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שְׁעוֹר אֶדִיר:
כְּשֶׁאָדָם מֵלֵא בְּאַהֲבַת ה' וּבְאַמוּנָה, אֵין דְּבָר שֶׁעֶצֶר אוֹתוֹ!
גַּם עִם כָּלִי פָּשׁוּט כְּמוֹ טוֹרֵיָה, אוֹ לְמוֹד עֶקֶשׁן מִתּוֹךְ חִידָה,
כָּל אֶחָד מֵאֲתָנוּ יָכוֹל לְהִרְבּוֹת אוֹר, לְתַקֵּן וּלְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם בְּעוֹלָם!

